

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci proti obžalovanej **I T**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák. a iné na neverejnom zasadnutí 1. augusta 2006 v Bratislave o sťažnosti obžalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 22. júna 2006, sp. zn. 3 T 4/2003, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por., v znení účinnom do 1. januára 2006, sťažnosť obžalovanej **I T** **sa z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre uznesením z 22. júna 2006, sp. zn. 3 T 4/2003, podľa § 72 ods. 2 Tr. por., účinného do 1. januára 2006, zamietol žiadosť obžalovanej **I T** o prepustenie z väzby s odôvodnením, že u tejto ďalej trvá väzobný dôvod podľa § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. zák., pre ktorý po prepustení z väzby 30. júla 2004 bola opakovane do nej vzatá právoplatným uznesením Krajského súdu v Nitre z 12. mája 2006, sp. zn. 3 T 4/2003, počínajúc dňom 12. mája 2006.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote obžalovaná **I T** sťažnosť, ktorú odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu. Uviedla v nej, že väzba podľa § 67 ods. 3 Tr. por., môže podľa § 71a ods. 1 Tr. por. trvať len tri mesiace, pričom k predĺženiu tejto lehoty môže dôjsť len za predpokladu, že v uvedenej lehote nebolo možné trestné stíhanie skončiť zo závažných dôvodov alebo by hrozilo, že prepustením obvineného na slobodu bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania (§ 71a ods. 2 Tr. por.).

Vzhľadom k tomu, že Krajský súd v Nitre vo veci rozhodol rozsudkom z 22. júna 2006 nie je ďalšie trvanie jej väzby odôvodnené, lebo trestné stíhanie bolo

skončené. Navyše nie je u nej daný ani konkrétny dôvod väzby. Skutočnosť, že krátkodobo vycestovala do Rakúskej republiky, kde jej bola obmedzená osobná sloboda pre drobné krádeže, nemožno interpretovať ako naplnenie väzobných dôvodov podľa § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por., keďže jej nebola uložená povinnosť zdržiavať sa výlučne na území Slovenskej republiky a nebol jej odobraný cestovný pas. Mala záujem prísť na všetky termíny hlavného pojednávania a iba skôruvedená okolnosť jej zabránila splniť príkaz súdu. Navrhla preto napadnuté uznesenie zrušiť a prepustiť ju z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupujúc podľa predpisov účinných do 1. januára 2006 (§ 564 ods. 4 Trestného poriadku – zákona č. 301/2005 Z.z. v znení zákona č. 650/2005 Z.z.) preskúmal podľa § 147 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť obžalovanej I T nie je dôvodná.

Námietky obžalovanej, že napadnuté uznesenie krajského súdu ju nepreskúmateľné, lebo žiadnym spôsobom neodôvodňuje, prečo by jej prepustením na slobodu bolo zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania sú nepriliehavé, pretože v uvedenom smere ide o okolnosť, ktorá je spolu s ďalšími podmienkami uvedenými v § 71a ods. 2 Tr. por. predmetom skúmania a posudzovania súdu rozhodujúceho o návrhu na predĺženie lehoty trvania väzby podľa § 71a ods. 2 Tr. por.

V posudzovanej veci takým rozhodnutím o ďalšom trvaní väzby obžalovanej I T je uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. júla 2006, sp. zn. 2 Ntv 17/2006, ktorým bola podľa § 71 ods. 2 Tr. por. v znení účinnom do 1. januára 2006 na návrh predsedu senátu Krajského súdu v Nitre predĺžená lehota trvania väzby obžalovanej do 31. októbra 2006.

Vzhľadom na zistenie, že obžalovaná I T proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 22. júna 2006, sp. zn. 3 T 4/2003, ktorým bola uznaná za vinnú z trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. j/ Tr. zák. v znení zákona č. 237/2002 Z.z. a z trestného činu porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. a odsúdená na úhrnný trest

odňatia slobody vo výmere trinásť rokov podala v zákonnej lehote odvolanie, je nesprávnym jej tvrdenie v podanej sťažnosti, že trestné stíhanie bolo skončené, a preto ďalšie trvanie jej väzby, do ktorej bola v tej istej veci opakovane vzatá 12. mája 2006, nie je opodstatnené. Práve nutnosť vykonania odvolacieho konania, pri zistení nemožnosti skončenia trestného stíhania v trojmesačnej lehote podľa § 67 ods. 3 Tr. por., zo závažných dôvodov a v súčasnej existencii konkrétneho dôvodu väzby u obžalovanej, ako aj hrozby, že v prípade jej prepustenia na slobodu by bolo zma- rené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania bola dôvodom predĺženia lehoty trvania väzby obžalovanej už citovaným uznesením najvyššieho súdu do 31. októbra 2006.

Záver o existencii väzobného dôvodu podľa § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por. opretý o celkom konkrétne skutkové okolnosti uvedené v už spomenutom rozhodnutí o predĺžení lehoty trvania väzby, ako aj v teraz sťažnosťou obžalovanej napadnutom uznesení krajského súdu a tento v žiadnom smere neobsahujú jej námietky uvedené v podanej sťažnosti. Znovu treba zdôrazniť, že na obžalovanú po jej prepustení z väzby 30. júla 2004, musel byť opakovane vydaný príkaz na zatknutie podľa § 69 ods. 1 Tr. por. a to najskôr 1. júla 2005, na podklade ktorého bola zadržaná 28. septembra 2005 a vzápätí po jej výsluchu sudcom prepustená zo zadržania, keď sľúbila, že bude rešpektovať pokyny orgánov činných v trestnom konaní a oznámi krajskému súdu zmenu jej pobytu. Príkaz na zatknutie bol opätovne vydaný krajským súdom 20. apríla 2006, pretože obžalovaná sa nedostavila na hlavné pojednávanie 30. marca 2006, hoci tento termín vzala na vedomie na predchádzajúcom odroče- nom hlavnom pojednávaní. Objektívne v tejto dobe sa nachádzala v cudzine, podľa jej výpovede už od 11. marca 2006, kde pre páchanie drobných krádeží bola obme- dzená jej osobná sloboda, pričom 12. mája 2006, kedy došlo k jej prevzatiu sloven- skými policajnými orgánmi a k zatknutiu na základe vydaného príkazu na zatknutie, bola vyhostená z územia Rakúskej republiky.

Obmedzením osobnej slobody v cudzine v dobe konania hlavného pojedná- vania pred krajským súdom nemožno ospravedlniť to, že obžalovaná nerešpektovala príkaz dostaviť sa na hlavné pojednávanie, daný jej súdom, pretože takýto stav zaprí- činila obžalovaná tým, že sa dopustila inej trestnej činnosti, za ktorú bola orgánom cudzieho štátu postihnutá sankciou vo forme obmedzenia osobnej slobody. Uvedené

protiprávne konanie v cudzine spáchala obžalovaná I T s vedomím, že v prípade jeho odhalenia a postihu zaň vznikne prekážka brániaca jej zúčastniť sa hlavného pojednávania 30. marca 2006 pred Krajským súdom v Nitre, z čoho možno usudzovať prinajmenšom na jej ľahostajný vzťah k plneniu príkazu daného jej súdom prvého stupňa. Z uvedených dôvodov záver krajského súdu o existencii väzobného dôvodu podľa § 67 ods. 3 písm. a/ Tr. por. je správny, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovanej I T proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 22. júna 2006, sp. zn. 3 T 4/2003, ako nedôvodnú podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave, 1. augusta 2006.

JUDr. Peter K r a j č o v i č , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: